

“BEGITARTE”

Ana Arsuaga Arambarri + Bruna Ruiz Planella

[CAT]

Ana Arsuaga: la presència

Ana Arsuaga retrata amb la llibertat, la nitidesa, l'atrevidament i el colorit de qui reinterpreta i posa al dia preceptes de l'art pop contemporani. Aplega les presències del seu món personal, figures d'amics i familiars accompanyats d'algún detall que realça el valor connotatiu del personatge, i ens proporciona la inspiració per a la història que els haurem d'inventar. I per això imaginem narratives obertes a partir, per exemple, d'uns bastonets xinesos, una flor o una petita planta. No es tracta d'elements casuals: la tria col·loca la caracterització del personatge a la cruïlla entre el clàssic de la imatgeria religiosa i la laïcitat de la quotidianitat moderna. En aquest sentit criden especialment l'atenció les creacions artístiques que accompanyen els protagonistes a cada composició, una picada d'ullet que estilitza i redueix al mínim la tradició d'incloure art dins l'art. La influència de la fotografia es fa veure tant en les postures com en l'enquadrament des del qual l'artista ens retorna els cossos dels seus models. I, tot plegat, amb la rotunditat amb què s'expressa l'affirmació: heus aquí la meva gent, heus-la aquí, sempre, la meva gent, heus aquí com desfaig la seva absència i amb la calma de la pintura els convoco.

Bruna Ruiz: la indagació

Llegim l'obra de Bruna Ruiz com un treball d'indagació a la recerca de l'essència de l'ésser. Els models no existeixen més enllà de la imaginació de l'artista, tot i que –ella mateixa ens ho diu– recordin vagament persones properes. Retrata sense model, sense un subjecte definit perquè s'endinsa més enllà de l'epidèrmic. D'aquesta manera les seves teles plantegen un màxim de subjectivitat perquè neixen d'un conjunt de trets inventats. La seva intenció és arribar a la troballa de l'expressió d'un estat, amb la revelació d'una manera de ser i de sentir, a l'estil dels retrats de Théodore Gericault: descobrir la petjada del dolor, el rastre de la diferència o l'excepcionalitat. Hi ha un aire de família que abraça les obres figuratives, també discreció i continència embolcallant l'enigma que representen. L'espectador reconeix els estats d'ànim, la síntesi dels quals és una cara anònima que ens fascina i que podria ser la nostra. En una de les peces hi trobem la completa desaparició del bust sota capes de pintura, que són l'equivalent a la ratlladura derridiana. En totes les composicions hi ha un secret que tots compartim: el misteri de llegir els rostres aliens com si fossin propis, allò que ens fa sentir tan iguals i tan diferents alhora, una seducció que ens fa aturar la mirada en aquesta vulnerabilitat que sabem compartida.

galeria **H₂O**

Carrer Verdi, 152. 08012 Barcelona
Tel. (34) 934 151 801 / Fax (34) 934 154 143
galeria@h2o.es
<http://h2o.es>

"BEGITARTE"

Ana Arsuaga Arambarri + Bruna Ruiz Planella

[ES]

Ana Arsuaga: la presencia

Ana Arsuaga retrata con la libertad, la nitidez, el atrevimiento y el colorido de quien reinterpreta y pone al día preceptos del arte pop contemporáneo. Reúne las presencias de su mundo personal, figuras de amigos y familiares acompañados de algún detalle que realza el valor connotativo del personaje y nos proporciona la inspiración para la historia que habremos de inventarles. Por ello imaginamos narrativas abiertas a partir de unos palillos chinos, una flor o una pequeña planta, por ejemplo. No se trata de elementos casuales: su elección coloca la caracterización del personaje en el cruce entre lo clásico de la imaginería religiosa y la laicidad de la cotidaneidad moderna. En este sentido, llaman especialmente la atención las creaciones artísticas que acompañan a los protagonistas en cada composición, un guiño que estiliza y reduce al mínimo la tradición de albergar arte en el arte. La influencia de la fotografía se desvela tanto en las poses como en el encuadre desde el que la artista nos devuelve los cuerpos de sus modelos. Y todo ello con la rotundidad con que se expresa la afirmación: he aquí mi gente, he aquí, siempre, mi gente, he aquí cómo deshago su ausencia y con la calma de la pintura los convoco.

Bruna Ruiz: la indagación

Leemos la obra de Bruna Ruiz como un trabajo de indagación a la búsqueda de la esencia del ser. Los modelos no existen más allá de la imaginación de la artista aunque – nos dice ella- le recuerdan vagamente a personas cercanas. Retrata sin modelo, sin sujeto definido porque se adentra más allá de lo epidérmico. De esta manera, sus lienzos plantean un máximo de subjetividad porque nacen de un conjunto de rasgos inventados. Su intención es dar con el hallazgo de la expresión de un estado, con la revelación de una manera de ser o un sentir, al estilo de los retratos de Théodore Gericault: descubrir la huella del dolor, el rastro de la diferencia o la excepcionalidad. Hay un aire de familia que abarca las obras figurativas, también discreción y continencia envolviendo el enigma que representan. El espectador reconoce los estados de ánimo cuya síntesis es una cara anónima que nos fascina y que bien pudiera ser la nuestra. Hay, en una de las piezas, la desaparición completa del busto bajo capas de pintura que son el equivalente a la tachadura derridiana. Hay, en todas las composiciones, un secreto que todos compartimos: el misterio de leer los rostros ajenos como si fueran propios, aquello que nos hace sentirnos tan iguales y tan diferentes al mismo tiempo, una seducción que nos detiene la mirada en esa vulnerabilidad que sabemos compartida.

galeria **H₂O**

Carrer Verdi, 152. 08012 Barcelona
Tel. (34) 934 151 801 / Fax (34) 934 154 143
galeria@h2o.es
<http://h2o.es>

"BEGITARTE"

Ana Arsuaga Arambarri + Bruna Ruiz Planella

[EN]

Ana Arsuaga: Presence

Ana Arsuaga portrays with the freedom, clarity, daring and colourfulness of someone who reinterprets and updates precepts of contemporary pop art. She brings together the presences of her personal world, figures of friends and family accompanied by some detail that enhances the connotative value of the individual portrayed and provides us with the inspiration for the story that we will have to invent for them. That is why we imagine narratives that set out from some chopsticks, a flower or a small plant. These are not casual elements: their choice places the characterization of the individual at the crossroads between the classicism of religious imagery and the laicism of modern day life. In this sense, the artistic creations that accompany the protagonists in each composition are particularly striking, a gesture that stylizes and reduces to a minimum the tradition of housing art in art. The influence of photography is revealed both in the poses and in the framing from which the artist returns the bodies of her models to us. And all of this with the emphatic affirmation with which the statement is expressed: here are my people, my people are always here, here is how I undo their absence and summon them with the calm of painting.

Bruna Ruiz: Investigation

We read Bruna Ruiz's work as a work of inquiry in search of the essence of being. The models do not exist beyond the artist's imagination although – she tells us – they vaguely remind her of people close to her. She paints portraits without a model, without a defined subject, because she goes beyond the epidermal. In this way, her canvases suggest a maximum of subjectivity because they are born from a set of invented features. Her intention is to find the expression of a state, the revelation of a way of being or feeling, in the style of Théodore Gericault's portraits: to discover the trace of pain, the trace of difference or exceptionality. There is a family air that embraces the figurative works, as well as discretion and continence enveloping the enigma they represent. The spectator recognizes the states of mind synthesized in an anonymous face that fascinates us and that could well be ours. In one of the pieces there is the complete disappearance of the bust under layers of paint that are the equivalent of Derridian erasure. In all the compositions there is a secret that we all share: the mystery of reading other people's faces as if they were our own, that which makes us feel so equal and so different at the same time, a seduction that arrests our gaze on that vulnerability that we know we are sharing.

galeria **H₂O**

Carrer Verdi, 152. 08012 Barcelona
Tel. (34) 934 151 801 / Fax (34) 934 154 143
galeria@h2o.es
<http://h2o.es>